

Gazete 3 Haziran 2018

2018-06-04 00:54:03

Gergin bir seçim dönemindeyiz. Son birkaç yıldır böyle, devamlı bir *beka meselesi*, devamlı bir *ölüm kalım savaşı*. İnsanlar aslında yoruldu, her gün vatan kurtarmak kolay değil ama bozuntuya vermek de istemiyoruz.

Bu gerginliğin kültürel sebepleri var ama teknik bir sebebi de var: Tayyip Erdoğan gerilimin oya tahvil olduğunu gördü. Oy verme sistemi, tek bir adayı seçmeye dayandığı için de, ne ölçüde *siz hepiniz, ben tek* diyebilirse, o kadar fazla oy alacağını biliyor. Diğerleri de bu fikri sabitlemek için ellerinden geleni yapıyor tabii.

Bu mesele temsili demokrasinin genel bir sorunu, sadece bize mahsus değil. Şurada alternatif bir oylama sisteminden bahsetmişler: İnsanların seçim değil de, bir kişinin birden fazla adaya oy vermesi.

Öyle bir durumda insanlar, ilk tercihleriyle beraber ikinci, üçüncü tercihlerini de sandığa yansıtabilir. Kendisi için kabul edilebilir tüm adayları seçer. Bu durumda gerilim üreten aday, bazılarının birinci tercihi olsa da, ekseriyetin ikinci tercihi olmayacağı için seçimde kazanması zor.

Bunun bir alternatifi de herhalde bir kabul ve bir red oyu vermek. *A adayını istiyorum ve B adayını istemiyorum*. Daha sonra oy sayımında menfi oylar, müspet oylardan çıkartılır. Böyle bir sistem olsa, Erdoğan önümüzdeki seçimi kazanamazdı. Erdoğan'a *evet* oyu vereceklerin *hayır* oyları, diyelim Demirtaş'a veya İnce'ye yönelip dağılacakken, tüm muhalefetin *hayır* oyu Erdoğan'da toplanacağı için...

Her derde devayı halkın iradesinde aramak kolay, böyle basit teknik değişikliklerin o iradeyi nasıl değiştireceğini düşünmek asıl mesele.

Kitapları StreeLib üzerinden toparlayıp, elektronik yayıncılara dağıtmaya karar verdim. İnşallah.

AudiobookBay'i karıştırırken, *Ailenizi Koruyun: Hristiyan Sevgisiyle Size Saldıranları Öldürün* diye bir kitap gördüm. Hristiyanlığın Pasifizm olmadığını,

Pasifistlerin Hristiyanlığın düşmanı olduğunu falan anlatıyor-muş.

Sana tokat atana, diğer yanağını çevir Hristiyanlığından farklı sanırım.

Arada sırada okuduğum Türkçe gazete köşelerinden biri Mustafa Öztürk'e ait. Çünkü yazısında *din yorgunluğu* tabirini görünce, tam da bu sıralarki hislerimi telaffuz etmiş gibi geldi.

Bu ülkede böyle bir *dindarlık* var, *kafaya vurma* dindarlığı. Ne kadar iyi olduğunu benim gibi günahkarlar üzerinden göstermeyi seven, bizi devamlı *irşad etmekle* yükümlü görünen ve toplumun dini retorikten hızla sıtkının sıyrılmasına sebep olan bir *dindarlık* bu.

Benim günahkarlığımı gözüme sokup, ne kadar kötü ve avanak bir müslüman olduğumu tekrar tekrar anlatmak, nefsinize hoş gelebilir, bunu *Allah rızası için* yaptığınızı da söyleyip, kendinizi tezkiye edecek kadar da bilginiz vardır: Amenna, çok iyi müslümanlarsınız.

Bununla beraber aynı *diskuru* dinlemek artık insanları sıkıyor. Anlayıp dinlemeden her işimize maydonoz olmaya çalışan vazih bir ahlakçılık insanların içini oyuyor. Deli Dumrul gibi *İslam köprüsünün* başına geçip, *geçen beş akçe, geçmeyenden en azından ihtiram* diye ücret istemeye başlayınca, insanlar da artık çocukça saiklerle *Ramazana ayında açıktan su içerek* kendilerini ayırttırmaya çalışıyor.

Toplumun, gençlerin bu sıkıntılarını görmeden nereye kadar gidebiliriz bilmiyorum. Gözümüzü kapatıp, inanmadıkları menkıbeleri anlatmaya devam ederiz, dünyayı anlamak yerine, *dünya bizi anlasın* deriz, hayatı inkar ederiz, insanların hayatlarındaki asıl saikleri, psikolojiyi, adaletsizliği, tükenmişlikleri görmezden geliriz, sonra *bu zındıklar neden Deist oluyor* diye sorarız birbirimize. Neden zındıklar neden?

Geçen Anayasa referandumundan önce, bugün *korkulan* Başkan'ın seçildiği partinin Meclis'te çoğunluğu kazanması ihtimalinin kuvvetli olduğunu söylemiştim. %10'luk baraj en çok oy alan lehine bir miktar *avantaj* sağlıyordu, ama ittifak imkanıyla onu da kaldırdılar. Şu anki sistemde, Başkan'a oy veren herkesin, onun partisine de oy verdiğini kabul etsek dahi, ikinci tura kalmış Başkanlık Seçiminde, Meclis çoğunluğu oluşmuyor.

Bu da mecburen her kanun için ittifak oluşturmak demek. Amerikan sisteminin çok partili olanı, orada iki parti pazarlık yapıyor, burada *şu kanunu kimler kimler destekliyor bakıim* diye yapacaklar herhalde.

Bunun etkisi ne olur hiçbir fikrim yok: Meclis Yürütmeyi tamamen çalışamaz hale getirebilir, muhalefet bir olursa Erdoğan'ı yargıya gönderebilir, bütçeyi halaç gibi dağıtabilir veya memleketi yönetmek için birbirlerini ikna etmek zorunda

kalabilirler, ve iyi olur. Bunların hangisinin tercih edileceğini ben de merak ediyorum. İnşallah eski krizleri mumla aratan yeni krizlere yol açmaz bu.